

<https://doi.org/10.15388/SMVK.2026>

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVIII KONFERENCIJA

Vilnius, 2026 m. gegužės 8 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė VU MF
mokslo specialistė Urtė ŽAKARYTĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2026

Mokslo komitetas:

dr. Mindaugas Kvietkauskas
doc. dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Lina Malinauskienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylius
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
dr. Laura Lukavičiūtė-Navickienė
asist. dr. Agnė Abraitienė
gyd. rez. Domas Grigoravičius
doc. dr. Indrė Trečiokienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
dokt. Ignas Karnas
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
lekt. gyd. Andrius Apšega
jaun. asist. dr. Andrius Žučenka
jaun. asist. Ieva Kubiliūtė
prof. dr. Pranas Šerpytis

lekt. Artūras Mackevičius
asist. dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirkliauskienė
dr. Audra Brazauskaitė
asist. dr. Diana Sukackienė
asist. dr. Žilvinas Chomanskis
prof. dr. Kristina Ryliškienė
asist. dr. Rokas Borusevičius
doc. dr. Saulius Galgauskas
doc. dr. Birutė Brasiūnienė
gyd. rez. Kristina Lialytė
gyd. rez. Viktorija Mickevičiūtė
asist. dr. Dalia Krivaitienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas

prof. dr. (HP) Edvardas Danila
prof. dr. Nomeda Rima Valevičienė
asist. dr. Tomas Aukštikalnis
lekt. Mykolas Udrys
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
vyr. lekt. dr. Andrius Bleizgys
gyd. rez. Dominykas Budrys
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
dokt. gyd. rez. Ugnė Mickevičiūtė
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigita Lesinskienė
asist. dr. Jelena Stanislavovienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Austėja Zubauskaitė
Giedrė Zdanavičiūtė
Arshia Tabassum Abdul Rahman
Ieva Jankūnaitė
Gabija Balčiūnaitė
Gabrielė Gudelytė
Marija Šarnauskaitė
Antanas Simonas Garuolis
Gabrielė Jurytė
Kornelija Klinkaitė
Nursat Gazizov
Sofija Šestak
Mindaugas Smetaninas
Deimantė Šerniūtė
Eva Kriaučiūnaitė
Edas Leščinskis
Agata Bruzgul
Erika Vaitkutė
Ugnė Mickutė

Gabija Mūraitė
Augustė Melaikaitė
Artemij Morozov
Raminta Kastecakaitė
Gustė Šuliauskaitė
Karolina Karneckaitė
Eglė Žulpaitė
Sylvia Rogoža
Gabrielė Jonauskaitė
Agnė Vasiulytė
Rūta Uksaitė
Roman Blinov
Marija Sarafinaitė
Eglė Valčiukaitė
Paulė Kergytė
Milda Černytė
Julija Grigaitytė
Dovydas Stankevičius
Greta Ramonaitė

Silvija Černiauskaitė
Danial Heidar
Edgaras Zaboras
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabija Marčiulaitytė
Achila Kasandra Lunkė
Meda Petrylaitė
Ernestas Gulbickis
Radvilė Kadytė
Julija Šnipaitytė
Smiltė Vaišvilaitė
Evelina Dakševičiūtė
Alicija Šavareikaitė
Elinga Inčirauskaitė
Milda Eleonora Griciūtė
Robertas Basijokas
Elvin Francišek Bogdzevič

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2026

© Vilniaus universitetas, 2026

HEPATOCELIULINIO VĖŽIO PREVENCINĖS PROGRAMOS ANALIZĖ

Autorė. Emilija BARČAUSKAITĖ, V kursas.

Vadovas. Dr. Mindaugas KVIETKAUSKAS, VU MF Klinikinės medicinos institutas, Gastroenterologijos, nefrourologijos ir chirurgijos klinika.

Tikslas. Apžvelgti literatūrą, nagrinėjančią hepatoceliulino vėžio (HCC) prevencines programas. Išanalizuoti šių programų metodus bei efektyvumą.

Metodai. Atlikta pastarųjų 10 metų literatūros apžvalga naudojant „PubMed“ duomenų bazę. Į tyrimą įtraukti 16 straipsnių, parašyti anglų kalba, pilno teksto ir nemokamos prieigos. Straipsnių paieška atlikta naudojant raktažodžius: „hepatocellular carcinoma“, „screening program“, „prevention“, „HCC surveillance“.

Rezultatai. HCC – viena labiausiai paplitusių onkologinių ligų pasaulyje, kurios sergamumas Vakarų šalyse vis auga dėl hepatito ir kepenų cirozės. Ankstyva diagnostika ir efektyvios prevencinės programos yra esminiai aspektai ligos mirtingumo mažinimui, tačiau klinikinėje praktikoje daugiau nei 60% HCC atvejų yra diagnozuojami vėlyvose stadijose, kas nurodo esamas stebėsenos spragas. HCC prevencines programas naudoja JAV, Kinija, Prancūzija, Naujoji Zelandija bei dauguma Azijos valstybių. Kiekvienoje šalyje tikslinė pacientų grupė skiriasi, tačiau dažniausiai į stebėseną įtraukiami pacientai, turintys didelę riziką HCC atsiradimui, tokie kaip: sergantys hepatitu B ar C bei turintys klinikinę cirozės diagnozę. HCC stebėsenai dažniausiai yra naudojamas pilvo ultragarsinis tyrimas su arba be alfa-fetoproteino (AFP) nustatymu. Šių metodų derinys didina ankstyvos diagnostikos jautrumą iki 63% bei yra ekonomiškai efektyviausias. Tačiau tyrimo tikslumas išlieka ribotas dėl daugelio veiksnių: paciento kūno sudėjimo, kepenų būklės, specialisto patirties. Taip pat reikšminga problema yra patikros tęstinumo stygius, kurį būtų galima koreguoti gerinant pacientų edukaciją ir informavimą bei didinant kompetentingų specialistų skaičių (prieinamumą).

Išvados. HCC prevencijos programa yra svarbi priemonė mirštamumo nuo onkologinės ligos mažinime. Efektyviausias šios programos metodas yra pilvo ultragarsinis tyrimas su AFP tyrimu. Nepaisant įrodyto efektyvumo, ateityje būtina tobulinti sveikatos priežiūros sistemos koordinaciją bei diegti pažangiausius diagnostikos metodus, jog būtų užtikrinta efektyvi prevencinė programa.

Raktažodžiai. Hepatoceliulinis vėžys; prevencinė programa; HCC; stebėseną; ultragarsinis tyrimas; alfa-fetoproteinas.